

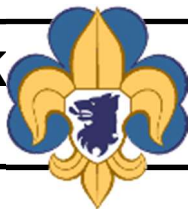

89

**Národní skautské Jamboree, Svojsíkův
závod, Den sesterství**

XXVI. ROČNÍK

Červen 2023

Obsah

Dětský maškarní bál	3
Národní skautské Jamboree	4
Výprava kolem Nýrska	7
Výprava ke Dni sesterství	7
Divočáci z Příchovic	8
Křížem krážem	9
Okresní kolo Svojsíkova závodu 21. – 23. 4. 2023	10
Oldskauti na Rokytě	11
Květnové přespání vlčat v klubovně	12
Den sesterství	13
Večer plný vizuálních a gastronomických dobrodružství	15
Skauti na Svaté Markétě	16
Víkendovka Domažlice	16
Tříkrálová sbírka 2023	17
Výprava do Berouna	18
Výtvarné odpoledne světlušek	19
Výprava světlušek za šumavskými strašidly	20

Dětský maškarní bál

V sobotu 4. března se po třech letech znovu uskutečnil dětský maškarní bál v kulturním domě v Příchovicích. Po přespání roverů v klubovně a pracných přípravách výzdoby a prostoru byl sál připraven na zahájení akce. Uklidili jsme stoly, pověsili výzdobu, nafoukli balónky, připravili precíčky a šatny pro příchod rodin s dětmi. Od 14:00 se začalo v sále scházet nespočet různých masek, jejich nositelů a také rodičů. V půl třetí vystoupili na pódium naši moderátoři, tedy já (Marťa) a Marek. Pronesli jsme úvodní slova a těmi zahájili a připravili účastníky na nabitě odpoledne plné soutěží a zábavy. Čekala nás první soutěž a tou bylo podbíhání pod lanem. Děti si zde vyzkoušely svoji rychlost a za odměnu dostaly ovoce od našich skautek, které nám přišli na pomoc. Poté následovala volná zábava, která zaplňovala čas mezi soutěžemi. Náš dýdžej měl připravenou spoustu chytlavých písniček. Jako další soutěž jsme si připravili překážkovou dráhu. Na konci každé dráhy čekala sladká odměna a děti si to moc užily. Následující soutěž je velice oblíbená, a to hlavně z důvodu toho, že se vždycky všichni dobře nají. A ano, je to pojídání koláčů. Připravili jsme igelity a jde se na to. Hlavně ať nám ty děti nesní prsty. Naštěstí vše probíhalo v pořádku a mohli jsme se přesunout na vyhlášení masek. Naše odborná porota a taky člověk, který celý bál zařizoval, vybrali 10 nejhezčích masek. Tím, kdo zařizoval,

nebyl nikdo jiný než Borovice a všichni ji moc obdivujeme a děkujeme za to, že pro nás a hlavně pro děti tento bál uspořádala. Protože jinak bychom neviděli tak zajímavé masky, jako byla zimní královna, kravička, Pat a Mat, piráti, skřítki a spousta dalších. Samozřejmě všechny masky byly moc krásné a nedalo se mezi nimi vybrat ty nejhezčí, ale museli jsme pokračovat dál. Poslední ukončovací hrou odpoledne byla židličková. Po ní následovala slova od moderátorů s poděkováním za hojnou účast a kolem páté hodiny se rodiny odebrali domů. My však ještě chvilku zůstali a dali sál do původního stavu. Osobně si myslím, že se akce moc povedla a jak děti, tak ale i organizátoři si ji moc užili.

Marta

Národní skautské Jamboree

Zvonek v příchovické kapliče třikrát zacinkal a ohlásil tak, že do celé hodiny zbývá už jen její čtvrtina. Konkrétně do té první odpolední, my to ale nemohli slyšet, jelikož už jsme všichni napůl netrpělivě a napůl natěšeně přešlapovali na přeštickém nádraží, odkud začínala naše pouť na pravděpodobně největší událost v naší skautské cestě. Národní skautské Jamboree v Hradci Králové bylo největší skautskou akcí od dob před druhou světovou válkou. Naposledy se akce podobného charakteru konala před patnácti lety v Plzni, ovšem ve výrazně menším měřítku. V sestavě tří vedoucích, dvou skautů a šesti skautek jsme nasedli do rychlíku, který nás odvezl až do hlavního města. Spoje nám skvěle navazovaly, a tak jsme na pražském nádraží nemuseli trávit moc času. I během této chvilky, zejména při nástupu do spoje směr Hradec Králové, jsme si začali uvědomovat, co nás vlastně čeká. Na perónu se vytvořilo moře človíčků s šátky na krku a na nás začala dýchat ta pravá skautská atmosféra. Dorazili jsme na nádraží v Hradci, odkud nás odvezl autobus přímo na místo konání, a to festivalovou louku pár kilometrů od města.

Postavili jsme stany, obhlédli terén a začali jsme se chystat na slavnostní zahájení. To bylo plné hluku, lidí, nadšení, zmatku a hudby, která se stala pravidelnou náplní našich dalších večerů. (Nejen) První den jsme tak zakončili návštěvou koncertu, po kterém jsme se odebírali na kutě značně vysílení a lehce ohlušení.

Po snídani uvařené na plynových vařičích jsme byli připraveni vydat se na první blok programu, kterým byla výprava po Hradci. Cílem bylo navštívit všechna stanoviště a u toho poznat jiné družiny, ať už formou vyměňování her a úkolů

nebo jen prostým popovídáním v kroužku. Naučili jsme se tak hru na popeláře a odpadky a poznali

dívčí oddíl z Prahy. Odpoledne byly na místním atletickém stadionu nachystány aktivity od záchranných složek, mohli jsme se tak mrknout na cvičené policejní psy nebo si projít tzv. kouřový stan. Možností jak strávit večer byla spousta, od jichž zmiňovaných koncertů přes sporty a kavárny až po klasický táborák a tak jsme si každý mohli vybrat to svoje.

Den s číslem tři byl zaměřen spíše na spolupráci v družině než poznávání družin jiných. Chodili jsme po stanovištích s tématy spojených s kapitolami skautských stezek a plněním úkolů si tak plnili i body do stezky. Dozvěděli jsme se vše o historii i o momentální výrobě džín, rozšířili si obzory ve zdravotvědě a nechyběla ani historie skautingu. Na konec dne nám zahrála skupina Propadleek, jejichž vystoupení mi přišlo ze všech nejzdařilejší, můj názor bohužel ale nikdo jiný z výpravy nesdílel.

Čtvrtý den začal nepříjemnou zprávou a to že neteče voda. Naštěstí stačilo popojít k jiným umývárkám, kde jsme se zdroje tekutiny dočkali a přeměnili tak somára zpět na komára. Po zbytek našeho pobytu již voda tekla, sice pomalu, tempem cca půl ešusu za minutu, ale tekla. Značnou část dne jsme společně s Ivet a Ďapkou strávili lámáním si hlavy nad pravidly, jak ji organizátoři nazvali, Velké hry. Po nemalém čase jsme si byli alespoň napůl jisti, že víme o č tu běží

a tak trochu punkově jsme se ji pokusili skautům a skautkám vysvětlit. Naše družinka naštěstí byla velice chápavá a odpoledne během hry věděla, co má dělat. Kdybych popisoval pravidla alespoň z polovičního obsahu, byla by nejspíš delší než celý můj článek. Takže zkráceně, hlavním motivem hry bylo vyčistit jezero a vrátit vodu do vysychajících vesnic. Během toho se muselo přejít přes savanu s tygry, kvízové otázky, dopravní prostor, postavit Akvadukt... bylo toho hodně. Složitostí lehce připomínala Přístavy nebo Tržiště. A Velká se hra jmenovala nejspíše proto, že se jí účastnili tři subcamps najednou, což vychází na něco okolo dvanácti set lidí.

K večeru jsme navštívili přednášku nebo spíše rozhovor s Jankem Rubešem a pak vyrazili na koncert Michala Horáka, kterého jsme (jako jediného ze všech účinkujících) alespoň trochu znali.

Náš poslední plný neboli neodjezdový den výrazně poznamenala nepřízeň počasí. Po několika krásných slunečných dnech se na ten dnešní zatáhlo. Déšť se nám sice vyhnul, ale teploměr klesal závažnou rychlostí směrem k jednociferným hodnotám. A tak jsme místo většiny programu, který byl naštěstí zcela dobrovolný, seděli u kavárny s teplým nápojem v ruce a hráli deskové hry. Některé sice mrzelo, že si nevyzkoušeli laser game, frisbee a jiné připravené doprovodné aktivity, ale ta Krycí jména s čajem v ruce měla taky své kouzlo. O něco hůře už nám bylo, když jsme se v té zimě museli převlékat do krojů na slavnostní ukončení. Na něj jsme si také měli připravit vlašťovky s takovým shrnutím poznatků a vzpomínek z celé akce, které jsme následně hodili do davu a také si nějakou jinou sebrali. Nešvar dnešní doby se ovšem nevyhnul ani této aktivitě a tak vlašťovky dostali další funkci a to jako adresáře na naše sociální sítě. Shromáždili

jsme se znovu před pódiem, kde se celá akce odstartovala a postupně si vyslechli děkované projevy pár vyvolených a poté velkým potleskem odměnili všechny organizátory od servistýmu až po vedoucího celého Jamboree. Pak už nás čekala poslední noc a hladký návrat domů. Stejně jako jsme poděkovali všem organizátorům akce, musíme poděkovat i našemu dospělému doprovodu Ťapce a Skřítkovi, že nám umožnili zúčastnit se akce, která je neopakovatelnou a na kterou budeme vzpomínat do konce života. Když člověk zdravý vlajku a společně s dalšími pěti tisíci skauty zpívá Junáci vzhůru, je to pocit, ze kterého naskakuje husí kůže. Poznali jsme nové prostředí, nové lidi, přivezli si nové zážitky a vrátili se zpět o něco bohatší.

Pája

Výprava kolem Nýrska

Jednoho sobotního zimního rána se uskutečnila roverská výprava. Sešli jsme se v docela skromném počtu na přeštickém nádraží, odkud nám jel náš vlak směr Nýrsko. Už když jsme vystupovali v naší zastávce, věděli jsme, že to nebude taková sranda, jelikož množství sněhu, co se nám hromadilo pod nohama, bylo dost nečekané. Po pár kilometrech brodění, kdy už bylo jedno, jestli jdeme po cestě nebo po čemkoli co se tomu podobalo, byl přijat návrh o zkrácení azimutem. Špatnej nápad to nebyl, dokud jsme nenarazili na potok, který nám křížil cestu. Nakonec to zas takovej problém nebyl. Někdo ho přeskočil a někdo zas využil kamenů, co se v potoce povalovaly a opatrnými krůčky ho přešli. Naším záchranným bodem byla chata známých jednoho naše člena této výpravy, u kterých jsme se mohli zahřát a opéct si něco dobrého na ohýnku. Odtud už nás čekala asi nejhorší část, od tepla se nikomu nechtělo, ale museli jsme, neboť nás tlačil čas. Cesta zpátky byla docela fajn, převážně z kopce a vyšlapanou cestou. Po chvíli jsme dorazili na nádraží, kam pak následně přijel vlak, co nás odvezl domů.

Kuna

Výprava ke Dni sesterství

Letošní Den sesterství byl tak trochu jiný a výjimečný. Strávily jsme ho totiž i s přeštickými skautkami. No „skautkami“, byly to spíš takové světlušky. Ale bylo to poprvé v historii obou středisek, co se taková akce uskutečnila, a myslím si, že se vše vydařilo.

Sešly jsme se v přeštické klubovně a zde si zahrály pár her na seznámení. Taky nám Beruška (vedoucí přeštických skautek) přečetla příběh o chudé holce, které les začal plnit přání. Ona toho později začala zneužívat a nechovala se k lesu šetrně. Když se les začal kácet, ona věděla, že tomu musí zabránit. A náš úkol byl jí pomoci. Tento příběh nás doprovázel celou výpravou.

Vyšly jsme směrem na Vícov a začaly si povídat. Šly jsme přes střelnici a potom přes bike park. Strašně to foukalo a tak jsme si nasadily kapuci a vypadaly jsme jako sněhuláci. Když jsme byly na kraji Ticholovce, Skřítek si pro nás připravila zimní poznávačku rostlin a stromů. Rozděly jsme se do dvojic a mohly jsme začít poznávat. Některé byly lehké, ale některé rostliny se poznávaly v zimní krajině obtížněji. Po poznávačce následovala menší pauza na svačinku. Když

jsme byly všechny nasvačené a plné nové energie, pokračovaly jsme dále lesem Ticholovcem, až jsme došly ke sv. Vojtěchovi. Všechny jsme byly úplně zmrzlé, ale s chutí jsme se pustily do další aktivity, tentokrát od Hastroše (vedoucí přeštických skautek). Každá jsme dostala jednu křížovku a po vyluštění jsme podle tajenky zjistily, s kým jsme v týmu. Naším společným úkolem bylo vytvořit landart. Všechny výtvary se mooc povedly. Udělaly jsme si společný foto u sv. Vojtěcha a vyrazily do naší příchovické klubovny. V klubovně na nás čekal veliký výborný čokoládový dort se skautskou lilii. Všechny jsme si určitě moc pochutnaly. A také jsme se zahřály čajíkem. Potom nám Beruška dočetla příběh o dívce, ve kterém nakonec vše dobře dopadlo. Zahřály jsme si hru s puzzle, ale byly tam tři podmínky – jedna z nás nemohla mluvit, další nemohla použít jednu ruku a třetí měla zavázané oči. Taky jsme každá vyrobila jedno origami ve tvaru kytky a na něj napsala krátký vzkazík. Každá jsme si pak jednu kytičku vylosovala a večer před spaním jsme si vzkazík měly přečíst.

Den sestreství měl svoje kouzlo a mooc jsem si ho užila. Děkujuiii

Bála

Divočáci z Příchovic.

Uplynul další školní rok, kdy se v Příchovicích schází oddíl nejmladších skautů, a to benjamínků. O nováčky není nouze a od září se scházíme v hojném počtu

16 dětí. Během roku se staly dvě důležité události. První novinkou je, že jsme si společně vymysleli název družiny, a to Divočáci z Příchovic. A tou nejmilejší událostí letošního roku bylo narození Alžbětky Soukupové. Lenka odešla na mateřskou a benjamínky jsem převzala já. Na schůzky jsem chodila už od podzimu, abych všechny poznala a děti poznaly mě. Pomocnou rukou mi jsou Rybka a Žížala, které fungují na 100 %. Během roku se z dětiček stala skvělá parta. Na schůzkách hrajeme různé hry, vyrábíme, chodíme do přírody nebo jsme na zahradě za klubovnou. Společně se učíme respektovat jeden druhého a vzájemně si pomáhat. Jsem ráda, že jsem všechny benjamínky poznala.

Martina

Křížem krážem

Křížem-krážem, již tradiční vlaková soutěž s velmi nepravidelnou periodou, mělo letos rozšířená pravidla, body se dají získat nejen za ujeté kilometry, ale i za další bonusové úkoly, za obdržení pokuty, za koupi lentilek nebo jízdu na konečnou.

Přicházím na nádraží 15.4. v půl páté ráno, z pár čekajících se stává během chvíle čtrnáct soutěžích, všechny tři týmy se drží nepsaného pravidla a

společně usedáme do rychlíku Berounka jedoucím do Prahy. Po zastávce v Humpolci usedáme v Brně do restaurace a obědváme. Únava z celodenního sezení, dobré jídlo a pití mlží náš pojem o čase, následuje urychlený přesun na nádraží a než usedneme do prázdného kupé, vlak už vyjíždí ze stanice. Po šesti hodinách na osmi sedadlech vystupujeme v Plzni, z hlavního nádraží jdeme na zastávku, abychom vyfotili blikající přejezd. Jako u každé výpravy poslední kilometry ubíhají nejrychleji. V Přešticích proběhlo skromné vyhlášení pořadí, tým č. 1 byl první, tým č. 2 druhý a tým č. 3 třetí, nabiti dalšími zážitky a zkušenostmi do příštích let se rozcházíme s čokoládou a šampaňským do svých domovů.

Kulich

Okresní kolo Svojsíkova závodu 21. – 23. 4. 2023

V pátek 21.4. jsme se vydali s družinkami skautů a skautek na Svojsíkův závod, který letos pořádalo středisko Palcát Dnešice, a konal se na chatě Bílý Orel na Javorné. V odpoledních hodinách jsme vyrazili vlakem do Klatov, kde jsme přestoupili na motoráček, který nás dovezl do zastávky Brčálník. Odtud jsme vyrazili směr chata, ale už po svých. Cesta byla brána jako modul před závodem, takže si ji skautky i skauti plánovali sami. Byla velmi náročná, jelikož nás na cestě dokonce překvapil i sníh, ale všichni se s tím poprali velmi dobře a do cíle jsme dorazili za necelé dvě hodinky. Na chatě jsme si rozložili spaní a zabydleli se. Následovala večere a informativní schůzka ohledně

druhého dne. Večer byl pro děti připravený dobrovolný program, deskové hry a film. Budiček byl velmi brzký, snídaně a nástup v krojích. Naše družinka skautek si vylosovala pořadí 2 a 6 a družinka skautů číslo 1. Program na dnešní den byl jasný, Svojsíkův závod a modul brány. Všechny naše družinky to bez problému zvládly, nikdo se neztratil, což byl velký úspěch u oddílu skautek. Večer nás čekal slavnostní nástup s vyhlášením výsledků. Družinky skautek se umístily na velmi krásných místech. Milky obsadili první a postupují do kraje a Fialky třetí místo. Družinka skautů se umístila na pátém místě. Všichni si závod užili, což bylo to nejdůležitější. Ráno jsme zahájili rozcvičkou, která se konala venku. Následovala snídaně a úklid. Okolo desáté jsme se rozloučili a postupně po skupinkách odjížděli směr domov. Za mě byl Svojsíkův závod velmi povedený a těším se na krajské kolo, které nás čeká v červnu v Domažlicích.

Ivet

Oldskauti na Rokytě

Již tradičně se na konci ledna konala oldskautská akce „Víkendovka na Rokytě“. Vždy se snažíme o konání prodlouženého víkendu s volným dnem pro vysvědčení, ale letos to nevyšlo s termínem a museli jsme nastupovat až v pátek odpoledne. Počasí v tento den přecházelo z deštivého teplého podzimu bez sněhu přes zmrzlý večer až k nočnímu silnému sněžení. Takže mnozí opozdilci se zasekli už při stoupání na Srní, kde zůstali v koloně klouzajících brzdičů a nasazovačů řetězů.

Po excelentním tataráku od Kamila a bujném večerním pokecu, jsme se přeci jen někteří odhodlali na druhý den about běžky a volit příhodnou běžeckou trasu. Již zažitá je trasa na Tříjezerní slať k Roklanskému potoku a do Modrav. Poté, co jsme si namočili lyže v hlubokém sněhu (který jako velký izolant zanechal pod sebou obrovské nezamrzlé louže vody), jsme ani náhodou neklouzali, ale řápali a podupávali jako srandovní loutky na provázku. Jindy úsek podél potoku do Modrav trávající asi půl hodiny jsme těžce šlapali s bruslemi místo lyží víc než hodinu. Frenkymu se navíc po snaze Kuly a Hnidy očistit mu skluznici, rozbilo vázání.

Tento krásný zasněžený den si stejně všichni nejvíc užili vlídného přijetí ve zdejších pohostinských zařízeních, ať už v „levných“ stáncích modravských nebo při procházce k Antýglu. Tady se skupina našich postarala o to, aby zdejší stánek ještě tak měsíc nezkrachoval. Zásoby jídla a pití byly vyjedeny a vypity a není divu, že milí číšníci nás vyprovázeli veselými úsměvy.

Jistě všem čtenářům došlo, že nejúžasnějšími zážitky z Rokyty nejsou trapní ztracení lyžaři, tonoucí v kanálu (myslím v tom plavebním), ani uhnání a upocení běžkaři, ale gurmánské ochutnávky nejen nedalekých hospůdek, ale hlavně Kamilova mistrovství. Večer nás totiž na chalupě čekala nadívaná vepřová kapsa s perfektně ochucenými opečenými brambůrky a již tradičně posilující dávka pravé nefalšované česnečky.

A kdo se vlastně zúčastnil: Prachojc (ti dokonce i bobovali), Skřítkojc, Bopojc, Hnídojc, Kulkojc, Yettijojc a Frenkyojc.

Všichni jsme ve zdraví a radosti přežili a těšíme se napřesrok. HURÁÁÁ na ROKYTUUUU!

Jana

Květnové přespání Vlčat v klubovně

Dne 5. a 6. května se na kopci Ticholovec odehrála krásná vlčácká akce, které se zúčastnilo deset kluků a šest vedoucích. Celá výprava, po které

následovalo přespání v klubovně, byla věnována poznávání a objevování přírody v místech, které kluci navštěvují sice často, ale většinou si nevšimnou zvířat a rostlin, které tam při hře na schovávanou žijí kolem nich.

Vlčata vyrazila na výpravu s plnou vervou a nadšením. Cesta na kopec Ticholovec byla plná her, které hezky doplňovaly přírodovědný program. Při pozorování přírody kolem sebe kluci měli jedinečnou příležitost seznámit se s místními živočichy. Z otisků stop v blátě určovali, co šlo po cestě ještě před tím, než je překryly otisky boty. Mohli si dokonce zblízka prohlédnout a pohladit slepýše za odborného dohledu mladého přírodovědce. Tato osobní zkušenost klukům určitě otevřela oči pro krásy a rozmanitost přírody.

Zbytek večera jsme strávili u sv. Vojtěcha, kde si kluci připravili oheň a opékali buřty. Při zvucích kytary se všichni bavili a těšili se na setmění, kdy mohli obdivovat hvězdy a pozorovat netopýry na noční obloze. Když se začalo stmívat, byl čas vyrazit do klubovny, kde kluci přespali do druhého dne.

Ráno si všichni užili společnou snídani. Poté přišel čas uklidit po sobě a rozloučit se. Kluci se rozcházeli s radostí v srdci a vzpomínkami na nezapomenutelné dobrodružství, které prožili.

I když jsme šli pouze kousek za klubovnu byla tato akce nejen příležitostí k poznávání přírody, ale také k posílení přátelství a vytvoření nezapomenutelných zážitků. Deset mladých kluků dokázalo, že i jednoduchá výprava může být dobrodružstvím plným radosti, objevování a poznání.

Vojta

Den sesterství

Ze soboty 24. 2. na neděli 25. 2. jsme spolu se světluškami oslavily Den sesterství, neboli Den zamyšlení, který připadá na 22. 2. Nejprve jsme si se světluškami povídaly, co vlastně Den zamyšlení je, o čem asi přemýšlíme a následně jsme měly připravenou aktivitu, ve které se vše potřebné dozvěděly. Shrnu-li to, Den zamyšlení je mezinárodní svátek přátelství, který slaví skauti a skautky po celém světě. A proč právě v tento den - 22. 2.? To proto, že právě v tento den se narodil zakladatel světového skautingu - Robert Baden Powell a jeho žena Olave Baden Powell. Tento svátek by měl především všem skautům připomínat, že jich je na celém světě hodně a že všichni jsou si bratry a sestrami bez ohledu na barvu kůže, národnost či věk.

A jak to celé probíhalo? Světlušky čekalo míchání koktejlu. To ale nebylo tak jednoduché. Aby získaly potřebné ingredience, musely vyluštit šifru, ve které se dozvěděly, kde se jednotlivé ingredience nachází. Světlušky byly ve skupinkách a každá skupina běžela pro danou ingredienci někam jinam. Byla to tedy taková malá noční hra. Dohromady získaly 5 ingrediencí, kde každá představovala nějakou vlastnost, kterou jsme si chtěly připomenout. Našly jahodový džus, který představoval lásku,

multivitaminový džus, který připomínal přátelství, ananasový kompot představoval důvěru, radost připomínal kompot mandarinek a v neposlední řadě jsme také přidaly vodu, která nám připomínala pravdomluvnost. Míchání koktejlu si světlušky moc užily a myslím, že se nám opravdu povedl.

Následně měly světlušky tu čest stát se součástí televizního pořadu "Máme rády skauting". Stály proti

sobě dvě družstva. Bylo pro ně připraveno několik disciplín, například bomba, pantomima, poznávání písničky, kreslení, kufr a otázky zaměřené na skauting.

V závěru večera jsme se světluškami sestavily ze svíček skautskou lilii a napsaly si vzkazy, ve kterých bylo pár hezkých vět. Poté si každá z nás jeden vzkaz vylosovala a sfoukla svíčku se svým přáním.

Sušenka

Večer plný vizuálních a gastronomických dobrodružství

Jedno sobotní odpoledne přivál rovery do klubovny vítř dobrodružství a exotických chutí, aby se mohli společně kochat kanadskými scenériemi a irskými hospůdkami. Nebyli by to roveři, kdyby si celou akci trochu neokořenili. Každý z nás si vybral jeden stát a připravil originální jídlo, které z něj pochází. Stoly se tedy prohýbaly pod nápořem japonského sushi, mexických nachos, italské pizzy, šopského salátu z Bulharska, českých chuťovek a chlebíčků a v neposlední řadě řezů Nanaimo, které pocházejí z Kanady. Měli jsme možnost ochutnat také bannock, tradiční chléb z jídelníčku domorodých obyvatel,

kterým své povídání z cest o Kanadě obohatila Bory. Během hodování nám totiž Bory promítla fotky ze své svatební cesty za oceán. Překrásné kanadské scenérie byly prolínány výrazy unavené, trpící, ale nesmírně šťastné cestovatelky Bory. Každodenní túry totiž dokáží člověka pěkně unavit. V druhé části večera nám Vojta promítl svůj „Irský sen“. Ve zkratce: dostihy, Mortal Kombat, Guinness a nespočet irských hospůdek. Večer nejvíce nadchl naši malou Alžbětku, která úspěšně usnula asi po půl hodině. Více takových akcí!
:-)

Leni a ZZ

Skauti na Svaté Markétě

Sešli jsme se v pátek 12.5. u klubovny, opekli si na ohništi před klubovnou buřty sedíce na lavičkách vlastní výroby. Po večeři jsme si přichystali všechny suroviny na zítřejší buřtguláš a trochu si zadivočili při noční hře po Příchovicích a na Ticholovci. Ráno jsme uklidili klubovnu a z Přeštic odjeli do Pocinovic. Prošli malebnou křížovou cestu k prameni Dobrá Voda a pokračovali po hřebeni na rozhlednu Sv. Markéta, ta nás potěšila krásným výhledem navzdory zatažené obloze. Po žluté jsme sestoupili do vesnice Dlažov a u nedaleké požární nádrže jsme se jali vařit buřtguláš. Po necelých dvou hodinách někteří uvařili, někteří se o to alespoň pokusili, nás čekal doslova sprint na nádraží, nasadili jsme ostré tempo a ušli zbývajících šest a půl kilometru za neuvěřitelných padesát pět minut. Byli jsme tak rychlí, že jsme dokonce stihli dřívější vlak. Majíce tento vlak za ten doopravdy "náš" jsme si během posledních metrů k zastávce za zvuku cinkajícího přejezdu užili více adrenalinu než za celou včerejší noční hru.

Sice znaveni ale s pocitem pokořeného osobního rekordu jsme dojeli zpět do Přeštic.

Kulich

Víkendovka Domažlice

Konečně jsme jeli na dlouho slibovanou akci. Byla to víkendovka v Domažlicích. Měli jsme sraz na nádraží v Přešticích. Jelo nás míň, než jsem čekala. To ale nevadilo, protože i tak to bylo super. Příště ale doufám, že i ostatní holky budou moct jet. V Klatovech jsme přestupovali a pak už jsme jeli až do Domažlic. Cesta velmi rychle utekla, dost jsme se nasmáli a tak. Když jsme dorazili do Domažlic,

museli jsme ještě docela daleko pěšky. Klubovny nám předala Uzlík. Byly dost velké ale kuchyň zabírala jen jeden roh v místnosti. Večerním programem byla nejdříve večeře a pak vyprávění Skřítky a Pavla. Byli nedávno ve Vietnamu, proto si pro nás mohli připravit skvělý program. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí, jejich zvyky a ochutnali jsme některé z jejich jídel. Promítali to na plátno a měli to moc hezky připravené. Nakonec jsme i plnili i ve dvojících kvíz. Pak následovalo „spaní“. My skautky jsme to ale spíš pojaly jako volejbal. No a pak jsme ještě samozřejmě kecaly do noci. Na další den byl program jasný. Hned po snídani jsme se vydali na výpravu. Celodenní výpravu. Trasu jsme si plánovaly sami dle indicií, mapy a buzoly. Řekla bych, že jsme to zvládly docela dobře. Šly jsme na kostel sv. Vavřince, kolem trampské osady, a pak jsme se vraceli okolo softbalového/basebalového nebo jakého hřiště, až na nádraží do Domažlic. Tam jsme měly od Ivetky připravený hodinový program. Bylo to něco jako vyhledávání informací. To jsme všechno také zvládly. No a potom jsme se ještě zastavily v Kauflandu. Nevím, co s ním všichni mají, je to skvělejší obchod... Nakoupily jsme s holkama spoustu jídla na večer :-). Když jsme se vrátili do klubovny, měly jsme chvíli pauzu a pak jsme šly vařit večeři. Vaření jsme si moc užily. Já třeba přišla na to, že bych dokázala sníst pytlík mražené zeleniny na posezení. Jako snack si to určitě dám zase. Rozblemcanou rýží se zeleninou z pytlíku lehce více přesolenou s kuřecím masem hodnotím 11/10 ! Večerní program byl Riskuj, hrály jsme až do noci, takže na náš volejbal moc času nezbylo, ale povídaly jsme do noci. Dozvěděla jsem se zase dost zajímavých informací ...

RÁNO JSME BYLY ÚPLNĚ MRTVÉ. No jako vždycky v neděli na akci :-). Po snídani jsme si sbalily a částečně uklidily. Pak jsme vyrazily do bazénu. Jo a ještě před tím nás opustila Lulu. Dali jsme jí alespoň donut na kolej a křupky, co zbyly. Ťapi a Bála zůstaly v klubovně a douklidily, vytřely, umyly a uvařily oběd! Jste úžasné! No takže když jsme se vrátily, daly jsme si těstovinový salát a pak jsme vynosily věci, vysály a tak. Potom jsme už razily na vlak. Celá cesta utekla strašně rychle, stejně jako víkendovka. Děkuju všem za krásně strávený víkend. Moc jsem si to užila.

Rybka

Tříkrálová sbírka 2023

Druhou lednovou sobotu jsme ve spolupráci s Charitou ČR uskutečnili tříkrálovou sbírku v Příchovicích. Koledníci a kolednice – naše světlušky a vlčata

spolu se svými vedoucími přišli popřát do nového roku a rozdávat radost v našich domovech. Na přání jim požehnanou křídou označili dveře K+M+B 2023 (latinsky Kristus Mansionem Benedicat) - „Kristus ať požehná tento příbytek“. Většinou je všichni vítali úsměvem, příspěvkem do kasičky a malou sladkostí. Do tří kasiček se podařilo vybrat nemalá částka 18 563 Kč, což je o malinko více než v loňském roce. Děkujeme všem za příspěvek a koledníkům za dobrý skutek.

Kiki

Výprava do Berouna

Dne 24. března se konala víkendová výprava do Berouna, s rytířskou tematikou. Skauti si na schůzce před výpravou sami vyrobili dřevěné meče, které potřebovali na plnění etapových úkolů přes celý víkend. Vypravili jsme se tak z Přeštic vlakem a večer jsme dorazili na nádraží Berouna. Odtud jsme se vydali do berounské skautské základny, kde jsme měli pobývat. Večer byly klukům vyhodnoceny meče z přípravy vzhledu a jeho "lóru" a byly odměněny stužkami na meč, které sbírali v dalších hrách. Skauti si potom sami udělali večeri z jídla, co si přinesli. Potom šli brzy spát, protože další den je čekala celodenní výprava. Ráno jsme se nasnídali a zabalili jídlo na výpravu. Vlakem jsme se dostali na Karlštejn, který jsme si obhlídli a pokračovali jsme v naší cestě. Naší další destinací byl Lom Velká Amerika a další lomy, co se po cestě vyskytovaly. Celý den jsme šli hezkou krajinou nebo lesem a do toho krásně svítilo sluníčko. Po cestě jsme měli ještě pár zastávek, ale nakonec jsme dorazili zpátky do Berouna. Ušli jsme klidných 22 kilometrů. Po večeri byla pro skauty připravená etapovka, kde jejich úkolem bylo nalézt princeznu. Toho mohli dosáhnout plněním úkolů na stanovištích s rovery převlečenými za pohádkové postavy v klášterní zahradě. Princeznu úspěšně našli a potom je čekal zasloužený odpočinek.

Další den byl plán jasný: Zabalit se na cestu domů a uklidit klubovnu k předání. Ráno jsme vyšli na nádraží a rozloučili se s Berounem. Klukům se rytířská výprava líbila a z Berouna jsme si odnesli mnoho NEZAPOMENUTELNÝCH zážitků.

Gumídek

Výtvarné odpoledne světlušek

V sobotu 18.3. se světlušky sešly ve dvě hodiny odpoledne ve staré klubovně, kde se rozdělily do skupinek po třech a dostaly průvodku se stanovišti. Stanovišť bylo 8, na kterých si mohly vyrobit krásnou kočičku, zajíčka z bavlny, rámeček s fotkou, náramek z korálků, velikonoční květináč, do kterého jsi každá světluška mohla zasadit kytičku, sklíčko i sádrové odlitky, které si každá nabarvila podle svých představ a také si z tohoto odpoledne odnesly 3 krásně voňavá mýdlíčka. Světluška, která si vyrobila určitý výrobek, dostala podpis od nás vedoucích do své průvodky.

Kiki pomáhala s výrobou mýdel. U Šuši jsi odnesly krásná sklíčka. Barča a Marťa světluškám pomáhaly s rámečkem s fotkou. Kačaba navlékala korálky na saturnu. Kula pečlivě obmotávala ruličku bavlnou. Anet stříhala velikonoční obrázky, které si pak holky lepily na svůj květináč. Krásnou různobarevnou kočičku si mohly vyrobit u mě, u Štěpi. Na světluškách byla vidět radost, ale především i pečlivost, aby to měly dokonalé. Po třech hodinách slušné a náročné práce nás už jen čekal úklid a mohly jsme spokojeně odejít domů s plnou náručí krásných výrobků.

Štěpi (Osel)

Výprava světlušek za šumavskými strašidly

V pátek 26.5. 2023 jsme se světluškami vydaly do Sušice objevovat šumavská strašidla. Po náročné cestě jsme se dostaly ke klubovně sušických skautů. Vybalyly jsme věci a venku na nás čekala uvítací šifra skrývající dopis. V něm stálo, že před zahájením výpravy se musíme setkat s Lesankou a Skalníčkem. Světlušky nejprve nakreslily, jak si strašidla představují, a pak vyrazily na Andělíček, kde na ně strašidla čekala. Lesanka se Skalníčkem nás požádali o to, abychom jim pomohly najít ztracené kamarády. Tak jsme se vrátily do klubovny, zahrály jsme si pár písniček na kytaru a připravily se ke spánku. Po brzkém budíčku, rozcvičce a snídani jsme si udělaly svačiny a vyrazily na výpravu na Svatobor. Světlušky měly za úkol se na cestu zeptat a vést si výpravu samy. Došly jsme až nahoru a po cestě potkaly vodníka, ježibabu a další strašidla. V klubovně jsme hrály hry a setkávaly se s dalšími strašidly. K večeri byly špagety a po tak náročném dni si všichni naplnily břicha. Pak jsme rozdělaly oheň, hrály hry a zpívali písničky. Než se setmělo musely světlušky uhasit strašidlo Paliče tím, že běhaly se lžícemi a hasily oheň. Další den jsme se vydaly do lanového centra. Starší světlušky šly do velkého a mladší do malého okruhu. Po vysvětlení pravidel od instruktorů a nasazení vybavení jsme šly lézt. Některé světlušky trasu prolétly a byly hned dole, jiné se trochu bály, ale překonaly se a zvládly to. Hlavní bylo, že se nikdo nezranil a všechny to bavilo. Ještě jsme si nechaly nakreslit vlkodlaka od kolemjdoucích a vyrazily na cestu domů.

Marti

Protlak – časopis střediska Příchovice

Vychází 4× ročně, vydává středisko Příchovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **editor:** Jan Soukup – Johnny,
redakční rada: Skřítek(skautky), Rajče(RR), Sušenka(světlušky),
Panda(skauti), Laka(oldskauti), Prach(vlčata)

kontakt: Josef Volf, Příchovice 237, Přeštice 33401, volf.jo@gmail.com

vyšlo: 24.6.2023 **neprodejné** <http://prichovice-skaut.cz>